

adagio patologic

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

cheia sol
amore mio
nu descuie lacătul buzelor
stă zâmbind la capătul portativului
schimbând sensul orelor care își deapănă propria simfonie

vezi coarda aceea tensionată
prea întinsă între ieri și mâine
dar prezentul nostru
unde e
pe care latură a cubului te-ai așeza să mă aștepti
și până când se vor spune despre noi povești
ai căror protagoniști nu am fost niciodată

spune-mi tu de unde ai începe
ca eu să pot scrie finalul romanței

știi să solfegiez portativul trupului tău
corzile sună suav sub atingeri
niciodată prea tensionate să nu le înțeleg capriciul

nu-i loc pentru noi la mesele tăcerii
te aud vorbindu-i îngerului
pe care-l așezi în brad în fiecare iarnă
murmurând Ave Maria

fiecare anotimp își scrie povestea
apartinem tuturor și nimănui
protagoniști ai actelor apoteotice
cortina ne prinde pe scenă
întotdeauna pregătiți pentru bis

îți distilez secretele inimii
într-un poem alb
ca sărbătoarea care dă buzna peste noi

finalul romanței amână-l

liliana trif & ioan grigoraș